

N:o 48.

Ank. till Riksd. kansli den 9 april 1897, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition, angående förbättrad pension åt två från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttade fanjunkare.

(1:a U. A.)

I särskildt till Riksdagen aflåten proposition (n:o 13) den 4 december 1896 har Kongl. Maj:t, under åberopande af vidfogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att medgifva:

att å fanjunkarne vid Blekinge bataljon O. Högfeldt och W. Elmberg måtte, hvad anginge rättighet och skyldighet för dem att med pension afgå, pensionsförmånernas storlek samt förbindelsen att efter afgången tjenstgöra under krigstid och större rustningar, finge tillämpas de för armén gällande bestämmelser, som innehållas i cirkuläret angående ny pensionsreglering för armén af den 22 juni 1877 jemte dertill hörande författningar, dervid såsom tjenstetid vid armén måtte inräknas äfven den tidrymd, bemålde underofficerare tjenstgjort vid marinregementet före detta truppförbands öfverflyttande till armén; samt

att de fyllnadsbelopp, som sålunda blefve erforderliga utöfver den pension, Högfeldt och Elmberg hade att från flottans pensionskassa

utbekomma, måtte få utbetalas från de medel, hvilka anvisades till bestridande af fyllnadspensioner vid armén.

Enligt statsrådet och chefens för landtförsvarsdepartementet anförande till nämnda protokoll hade chefen för första arméfördelningen i skrifvelse den 31 oktober 1895, med öfverlemnande af en utaf chefen för Blekinge bataljon i ärendet gjord framställning, hemställt, att två från marinregementet till Blekinge bataljon år 1887 öfverflyttade underofficerare, fanjunkarne vid nämnda bataljon O. Högfeldt och W. Elmberg, måtte berättigas att vid afskedstagande, utöfver en hvar af dem från flottans pensionskassa tillkommande pension jemte fyllnadspension å tillsammans 704 kronor, af statsmedel undfå ett årligt pensions-tillägg af 166 kronor hvardera, hvarigenom deras sammanlagda pensionsförmåner skulle komma att uppgå till enahanda belopp, eller 870 kronor, som öfriga pensionsberättigade fanjunkare vid armén egde att efter erhållet afsked uppbära; och hade arméfördelningschefen ansett medgifvandet af en sådan förmån åt bemälda underofficerare, hvilka vore de enda i tjenst qvarstående, från marinregementet till bataljonen öfverflyttade, vara af billighetshänsyn dess mera påkallad, som en dylik likställighet i pensionshänseende med öfriga vederlikar vid armén på grund af Riksdagens uti skrifvelse den 19 maj 1892 meddelade beslut blifvit tillerkänd den till Blekinge bataljon från marinregementet öfverflyttade officerspersonalen.

Af bataljonschefens ofvanberörda framställning inhemtades bland annat, att Högfeldt och Elmberg nu mera uppnått, den förra 54 lefnads- och 31 tjensteår, deraf 19 såsom fanjunkare, samt den senare 57 lefnads- och 40 tjensteår, deraf 11 såsom fanjunkare; att begge under sin tjenstetid vid bataljonen ådagalagt nit, pligttrohet och duglighet i förening med ett hedrande uppförande, samt att de, hvilka icke vore skyldige att vid uppnådd pensionsålder ur tjensten afgå, förklarar sig villige att, i händelse dem tillförsäkrades nu föreslagen pension, underkasta sig skyldigheten att taga afsked vid den ålder, som kunde varda bestämd.

Uti häröfver den 18 november 1895 afgifvet utlåtande hade direktionen öfver flottans pensionskassa anført:

att genom nådiga brefvet den 17 maj 1872 blifvit bestämdt, dels att dåvarande fanjunkare vid marinregementet skulle vid afsked efter uppnådd pensionsålder undfå fyllnadspension till det belopp, att den samma tillika med pensionen från amiralitetskrigsmanskassan komme att motsvara deras enligt stat innehafvande lön jemte tjenstgöringspenningar, utgörande enligt 1858 års stat tillsammans 800 kronor, dels

ock att alla underofficerare vid regementet, hvilka derefter ville begagna sig af medgifven befodringsrätt, skulle vara underkastade förflyttning till annat infanteriregemente eller corps, äfvensom i afseende å pensionsförmåner de bestämmelser, som för pension ur amiralitetskrigsmanskassan jemte fyllnadspension då vore eller framdeles blefve i nåder bestämda;

att vidare genom nådiga brefvet den 5 november 1886 stadgats, att de underofficerare vid marinregementet, som öfverflyttades till Blekinge bataljon, skulle vara berättigade att, mot erläggande af stadgade afgifter till amiralitetskrigsmanskassan, bibehållas vid den pensions- och gratialrätt, som, derest de qvarstått vid marinregementet, författingsenligt tillkommit dem;

att bemälda Högfeldt och Elmberg, hvilka år 1872 båda voro förste furirer vid marinregementet, befordrats Högfeldt år 1877 och Elmberg år 1885 till fanjunkare vid nämnda regemente, hvarefter de från och med år 1887 öfverflyttats till fanjunkare vid Blekinge bataljon;

att, till följd af bestämmelserna uti förenämnda nådiga bref den 17 maj 1872, skedd uppflyttning i högre klass icke kunde utöfva något inflytande på summan af den pension och fyllnadspension, som vid afskedet komme att tilldelas dem;

att på grund häraf, jemlikt amiralitetskrigsmanskassans reglemente och nådiga cirkuläret den 20 november 1860, Högfeldt och Elmberg egde att, då de uppnått 55 lefnads- samt mer än 30 tjensteår, räknade från 20:de åldersåret, vid afskedet åtnjuta pension från kassan med 405 kronor samt fyllnadspension af statsmedel med 299 kronor, eller tillsammans 704 kronor; samt

att någon bestämmelse icke förefunnes, enligt hvilken dem ålåg att, efter det de uppnått de för pensions erhållande föreskrifna lefnads- och tjensteår, afgå ur tjensten.

I detta ärende hade arméförvaltningen under den 20 sistlidne mars afgifvit utlåtande, deruti förvaltningen, som ansett samma förhållanden i hufvudsak här vara för handen, som legat till grund för Kongl. Maj:ts af 1892 års Riksdag bifallna proposition angående från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttade officerares pensionering, hemställt, att en framställning, i närmaste öfverensstämmelse med det beslut, Riksdagen då fattade, måtte till Riksdagen göras för beredande af pensioner åt ifrågavarande underofficerare enligt de för pensionering af arméns befäl och underbefäl m. m. gällande grunder.

Beträffande Riksdagens nyssnämnda beslut erinrade departementschefen, att Riksdagen, med erkännande, att särskildt ömmande omstän-

digheter föreläge i fråga om de från marinregementet till Blekinge bataljon öfverflyttade officerare, genom samma beslut medgifvit, dels att å bemälda officerare finge, hvad anginge rättighet och skyldighet att med pension afgå, pensionsförmånernas storlek samt förbindelsen att efter afgången tjenstgöra under krigstid och större rustningar, tilllämpas de för armén gällande bestämmelser, som innehållas i cirkuläret angående ny pensionsreglering för armén af den 22 juni 1877 jemte dertill hörande författningar, dervid såsom tjenstetid vid armén skulle inräknas äfven den tidrymd, vederbörande officer tjenstgjort vid marinregementet före detta truppförbands öfverflyttande till armén, dock att i detta fall rätt till pension med fyllnadspension skulle inträda först vid uppnådda 53 lefnadsår, och dels att de fyllnadsbelopp, som blefve erforderliga utöfver den pension, sådan officer hade att från amiralitetskrigsmanskassan utfå, finge utbetalas från de medel, hvilka anvisades till bestridande af fyllnadspensionerna i öfrigt vid armén.

Utskottet, som emot Kongl. Maj:ts förevarande förslag icke haft något att erinra, får hemställa,

att Kongl. Maj:ts omförmälda framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 april 1897.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
